

**Барвінок на зрубі.
Двокнижжя. Мед з полину.
Поезії. Старовинні дощі:
Верлібри**

Про книгу

Вірші класичних форм автор довів до рівня мистецьких філіграней. Функціональні рими, ритмічні перепади образно-філософських настроїв творять динамічну і високохудожню композицію збірки. Вільні вірші автор писав завжди, але особливо плідною була п'ятирічка з 2003 по 2008 роки. Верлібри відомого поета відкривають ще одну грань його надхненного словотвору.

Богдан Чепурко

Барвінок на зрубі

Двокнижжя

ТЕРНОПІЛЬ
БОГДАН

ББК 84(4Укр)
Ч44

Чепурко Богдан

Ч44 Барвінок на зрубі. Двокнижжя. Мед з долину: Поезії. Старовинні дощі: Верлібри. — Тернопіль: Богдан. — 360 с.

ISBN 978-966-10-7991-4

Вірші класичних форм автор довів до рівня мистецьких філіграней. Функціональні рими, ритмічні перепади образно-філософських настроїв творять динамічну і високохудожню композицію збірки.

Вільні вірші автор писав завжди, але особливо плідною була п'ятирічка з 2003 по 2008 роки. Верлібри відомого поета відкривають ще одну грань його натхненного словотвору.

ББК 84(4Укр)

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавця.*

© Чепурко Б., поезії, глосарій,
ілюстрації, 2011
© Семенюк В., обкладинка
та ілюстрації, 2011
© Навчальна книга – Богдан,
майнові права

ISBN 978-966-10-7991-4

Книга 1

МЕД З ПОЛИНУ

...І там, де стрілись ми, вчорашнє сонце
Горітиме в Євангелії трав.
І, може, хтось захоче взнати конче
Той світ, в якому жив я і вмирав.

ХЛІБ І СІЛЬ

WW

Ні слова. Ні півслова. Тихомовчки.
Німуючи й не маючи часу.
За всі свої годовані годочки
Стоїть хлопча і дує на свічу.

І я мовчу. Дарована сорочка
Замокла по коліна у росу.
У ніч святу розп'яті голосочки
Я тихосумно Богові несучу.

В нікчемну ніч. В ніщо веселотихе...
І чи прийдеш до мене ти, чи ні —
Я все лихе забуду і століхе,
Щоб лиш любов вернулася мені.

Різдво 1996

WW

Байда хліба із медом столітнім —
На моїм великоднім столі...
Що я скажу в цей день перелітній,
Коли слово всміхнулось мені?
Буду пити легенями вітер,
Що ледь-ледь колихає думки.
Зв'яжу в небі веселку зі світла.
Й знову стану, як пісня, дзвінкий.
Й, може, там, де пісніжники крають
Чисте плесо з найтонших чуттів,
Прилетять три веселики з краю,
У якому я долю зустрів.

12.03.2010

WWW

Над небуттям з самого краю
Мій дух невтолений летить —
Це мить, яку сам Бог розкраяв,
Врубавши шаблею блакить.
Ряхтять копита. В Бабілоні
Рихтують вежу до небес:
Агей, хто там в ясній короні
Ховає п'яти в ах і лес?..
По темній крові дріботить Лариса,
Вкосичена українським знаменом.
Співають вої, скормлені зі списа:
Несуть край сонця золоте руно.

2-3. 09. 2003

WWW

Сіль дарую — хліб і сіль —
Срібло й золото душевне.
Йдуть слова мої із піль
Хлібодарних, чорноземних.
Добродійність із глибин
Світить сонцем у народі.
Йде Батурин в Чигирин —
Хто добродій з них, хто злодій?
Солідарності — катма.
Все до цятки змізерніло.
Кину поглядом навмань...
Та дарма. Сам Бог дріма.
Чорно-чорно. Біло-біло.

14.03.2010

Львів

Кінець безкоштовного
уривку. Щоби читати
далі, придбайте, будь
ласка, повну версію
книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ